

Marți, 12 aprilie 2016

P8_TA(2016)0102

Situația din Mediterana și necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE**Rezoluția Parlamentului European din 12 aprilie 2016 referitoare la situația din Mediterana și la necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția de la Geneva din 1951 și protocolul adițional la aceasta și, în special, dreptul la nereturnare,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,
- având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și Rezoluția Parlamentului European din 27 noiembrie 2014 referitoare la cea de a 25-a aniversare a Convenției ONU privind drepturile copilului ⁽¹⁾,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982, Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare din 1974 și Convenția internațională privind căutarea și salvarea pe mare din 1979, astfel cum a fost modificată,
- având în vedere Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale membrilor familiilor acestora din 1990,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Plan de acțiune privind minorii neînsoțiți (2010-2014)” (COM(2010)0213) și Rezoluția Parlamentului European din 12 septembrie 2013 referitoare la situația minorilor neînsoțiți în UE ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 29 aprilie 2015 referitoare la cele mai recente tragedii din Mediterana și politicile UE în materie de migrație și azil ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 septembrie 2015 referitoare la migrație și refugiați în Europa ⁽⁴⁾,
- având în vedere dezbaterile care au avut loc în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a Parlamentului European în 2015: la 14 aprilie, în prezența comisarului Avramopoulos; la 6 mai, privind solidaritatea și distribuția echitabilă a responsabilităților, inclusiv a obligațiilor de căutare și salvare; la 26 mai, privind strategia de cooperare cu țările terțe; la 4 iunie, privind crearea unor rute sigure și legale pentru accesul solicitanților de azil și al refugiaților în UE și privind implementarea sistemului european comun de azil; la 25 iunie, privind combaterea introducerii ilegale de migranți, a traficului de persoane și a exploatarea prin muncă a migranților în situație neregulamentară, crearea unor canale de migrație legale adecvate, managementul frontierelor și politica vizelor; la 2 iulie, cu privire la modul în care fondurile pentru afaceri interne sunt cheltuite în contextul migrației și dezvoltării; la 6

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ JO C 93, 9.3.2016, p. 165.⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0317.

Marti, 12 aprilie 2016

iulie, privind primul pachet de propuneri ale Comisiei în urma Agendei privind migrația, precum și solidaritatea și distribuția echitabilă a responsabilităților, inclusiv a obligațiilor de căutare și salvare și crearea unor rute sigure și legale către UE pentru solicitanții de azil și refugiați; la 16 iulie, în prezența experților în domeniul fondurilor UE pentru politicile în materie de migrație, cu privire la politicile, practicile și datele privind minorii neînsoțiți din statele membre ale UE și din Norvegia, la cooperarea UE cu țările terțe în domeniul migrației, precum și la explorarea unor noi posibilități legislative pentru migrația economică; la 22 septembrie, privind al doilea pachet de propuneri ale Comisiei legate de Agenda privind migrația; la 23 septembrie, cu parlamentele naționale, privind abordarea de tip „puncte de acces (hotspots)” și abordarea problemei migrației la nivel național și local; la 19 octombrie, privind combaterea introducerii ilegale de migranți, traficului și exploatării prin muncă a migranților în situație neregulamentară; la 10 noiembrie, privind Comunicarea Comisiei intitulată „Gestionarea crizei refugiaților: stadiul de realizare a acțiunilor prioritare din cadrul Agendei europene privind migrația” (COM(2015)0510); la 19 noiembrie, privind finanțarea UE internă și externă legată de politica sa în materie de migrație și azil; la 10 decembrie, privind cooperarea UE cu țările terțe în domeniul migrației; la 21 decembrie, privind managementul frontierelor și politica vizelor, implementarea eficientă a SECA și crearea unor canale legale adecvate pentru migrația economică,

- având în vedere dezbaterile care au avut loc în cadrul reuniunii comune a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru dezvoltare, la 1 aprilie 2015, privind legătura dintre dezvoltare și migrație, precum și cele din cadrul reuniunii comune a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, Comisiei pentru afaceri externe și Subcomisiei pentru drepturile omului, la 15 septembrie 2015, cu privire la respectarea drepturilor omului în contextul fluxurilor migratorii din Mediterana;
- având în vedere rapoartele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne referitoare la vizitele efectuate de delegațiile sale în Lampedusa, în septembrie 2015, în legătură cu operațiunile de căutare și salvare, precum și în Tunisia, în octombrie 2015, referitor la cooperarea cu țările terțe în domeniul migrației, azilului și controlului frontierelor; având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, din iulie 2015, privind vizita delegației lor comune în Sicilia, referitoare la modul de abordare a presiunilor migratorii din regiune, inclusiv, în special, dintr-o perspectivă bugetară,
- având în vedere Planul de acțiune în zece puncte al Comisiei privind migrația, prezentat la Consiliul Comun Afaceri Externe și Afaceri Interne, care a avut loc la Luxemburg, la 20 aprilie 2015,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O Agendă europeană privind migrația” (COM(2015)0240),
- având în vedere Decizia Consiliului (PESC) 2015/778 din 18 mai 2015 privind o operațiune militară a Uniunii Europene în zona central-sudică a Mediteranei,
- având în vedere decizia de a iniția a doua etapă de funcționare a EUNAVFOR MED, redenumit operațiunea Sophia, adoptată de ambasadorii UE în cadrul Comitetului Politic și de Securitate ⁽¹⁾ și având în vedere operațiunile conduse de NATO în Marea Egee,
- având în vedere Rezoluția 2240 (2015) a Consiliului de Securitate al ONU din 9 octombrie 2015,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Planul de acțiune al UE împotriva introducerii ilegale de migranți (2015-2020)” (COM(2015)0285),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind punerea în aplicare a Regulamentului Eurodac în ceea ce privește obligația de a preleva amprente digitale (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>.

Marți, 12 aprilie 2016

- având în vedere recomandarea Comisiei privind un sistem european de relocare (C(2015)3560), precum și Concluziile reprezentanților guvernelor statelor membre, reușiți în cadrul Consiliului, privind relocarea prin sisteme multilaterale și naționale a 20 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională, prezentate în cadrul Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 20 iulie 2015,
- având în vedere nota explicativă a Comisiei cu privire la abordarea de tip „hotspot”, rapoartele referitoare la situația din Grecia și Italia din 10 februarie 2016, precum și raportul intermediar privind Grecia din 4 martie 2016,
- având în vedere Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei;
- având în vedere Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei;
- având în vedere propunerea Comisiei de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui mecanism de transfer în caz de criză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (COM(2015)0450);
- având în vedere propunerea Comisiei de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de constituire a unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure în sensul Directivei 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, precum și de modificare a Directivei 2013/32/UE (COM(2015)0452);
- având în vedere Comunicarea Comisiei, intitulată „Planul de acțiune al UE privind returnarea” (COM(2015)0453),
- având în vedere recomandarea Comisiei privind instituirea unui „manual privind returnarea” care să fie utilizat de autoritățile competente ale statelor membre atunci când desfășoară activități legate de returnare (C(2015)6250), precum și anexa la acesta,
- având în vedere comunicarea Comisiei privind normele referitoare la achizițiile publice în legătură cu actuala criză în materie de azil (COM(2015)0454),
- având în vedere Comunicarea comună din partea Comisiei și a Înalțului Reprezentant, intitulată „Identificarea unor soluții la criza refugiaților din Europa: rolul acțiunii externe a UE” (JOIN(2015)0040),
- având în vedere Decizia Comisiei de instituire a unui Fond fiduciar de urgență al UE pentru stabilitate și pentru abordarea cauzelor profunde ale migrației nereglementare și ale strămutărilor de persoane în Africa (C(2015)7293),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Gestionarea crizei refugiaților: măsuri operaționale, bugetare și juridice imediate în cadrul Agendei europene privind migrația (COM(2015)0490), precum și anexele la aceasta,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Gestionarea crizei refugiaților: stadiul de realizare a acțiunilor prioritare din cadrul Agendei europene privind migrația” (COM(2015)0510), precum și anexele la aceasta,
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Paza europeană de frontieră și de coastă și gestionarea eficace a frontierelor externe ale Europei” (COM(2015)0673) și propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Paza europeană de frontieră și de coastă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004, a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului (COM(2015)0671), propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind un document european de călătorie pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (COM(2015)0668), propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 în ceea ce privește consolidarea controalelor prin consultarea bazelor de date relevante la frontierele externe (COM(2015)0670), și propunerea Comisiei de decizie a Consiliului de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Suediei în conformitate cu articolul 9 din Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului și cu articolul 9 din

Marti, 12 aprilie 2016

Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (COM(2015)0677) și Recomandarea Comisiei privind un sistem de admitere umanitară pe bază de voluntariat gestionat împreună cu Turcia (C(2015)9490),

- având în vedere Comunicarea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului privind stadiul de realizare a acțiunilor prioritare din cadrul Agendei europene privind migrația (COM(2016)0085),
- având în vedere Recomandarea Comisiei adresată Republicii Elene privind măsurile urgente pe care trebuie să le ia Grecia în vederea reluării transferurilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (C(2016)0871),
- având în vedere propunere decizie de punere în aplicare a Consiliului privind suspendarea temporară a transferului a 30 % din numărul de solicitanți care i-a fost alocat Austriei în temeiul Deciziei (UE) 2015/1601 a Consiliului de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (COM(2016)0080),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu European și Consiliu, intitulată „Înapoi la Schengen – o foaie de parcurs” (COM(2016)0120),
- având în vedere raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulat Al doilea raport privind progresele realizate de Turcia în îndeplinirea cerințelor din foaia sa de parcurs privind liberalizarea vizelor (COM(2016)0140) și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei (SWD(2016)0097),
- având în vedere propunerea de regulament al Consiliului privind furnizarea sprijinului de urgență pe teritoriul Uniunii (COM(2016)0115), și bugetul rectificativ nr. 1 pe 2016 în vederea creării liniei bugetare privind acest instrument,
- având în vedere concluziile adoptate de Consiliul European la reuniunea sa specială din 23 aprilie 2015, la reuniunea sa din 25 și 26 iunie 2015, la reuniunea informală a șefilor de stat și de guvern ai UE din 23 septembrie 2015 privind migrația, la reuniunea sa din 15 octombrie 2015, la reuniunea sa din 17 și 18 decembrie 2015 și la reuniunea sa din 18 și 19 februarie 2016,
- având în vedere concluziile adoptate de Consiliu cu privire la țările de origine sigure, la reuniunea sa din 20 iulie 2015, cu privire la migrație, la reuniunea sa din 20 iulie 2015, cu privire la viitorul politicii de returnare, la reuniunea sa din 8 octombrie 2015, cu privire la migrație, la reuniunea sa din 12 octombrie 2015, cu privire la măsurile de gestionare a crizei refugiaților și migranților, la reuniunea sa din 9 noiembrie 2015, cu privire la statutul de apatrid, la reuniunea sa din 4 decembrie 2015 și cu privire la introducerea ilegală de migranți, la reuniunea sa din 10 martie 2016,
- având în vedere concluziile Președinției adoptate la 14 septembrie 2015,
- având în vedere concluziile adoptate la 20 iulie 2015 de reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind relocarea prin sisteme multilaterale și naționale a 20 000 de persoane strămutate care au în mod clar nevoie de protecție internațională,
- având în vedere planul comun de acțiune UE-Turcia din 15 octombrie 2015 și rapoartele privind punerea acestuia în aplicare din 10 februarie și 4 martie 2016,
- având în vedere declarația șefilor de stat și de guvern din 7 martie 2016,
- având în vedere Declarația Conferinței la nivel înalt privind ruta Mediterana de Est – Balcanii de Vest, adoptată la 8 octombrie 2015, precum și declarația liderilor privind sosirile masive de refugiați pe ruta Balcanilor de Vest, adoptată la reuniunea din 25 octombrie 2015 și raportul intermediar privind această declarație din 10 februarie 2016,

Marți, 12 aprilie 2016

- având în vedere Planul de acțiune și declarația politică adoptate în cadrul Summitului Uniunea Europeană – Africa privind migrația, desfășurat la Valetta la 11-12 noiembrie 2015,
- având în vedere activitatea și rapoartele Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO), în special raportul anual privind Situația azilului în Uniunea Europeană – 2014 și evoluțiile lunare în materie de azil,
- având în vedere activitatea și rapoartele Frontex, în special Analiza anuală a riscurilor 2015 și rapoartele trimestriale ale Rețelei de analiză a riscurilor,
- având în vedere activitatea și rapoartele Europol, în special ale echipei operaționale mixte „Mare”, precum și înființarea Centrului european privind introducerea ilegală de migranți (EMSC) în cadrul Europol,
- având în vedere activitatea și rapoartele Eurojust, în special rapoartele sale privind traficul de ființe umane,
- având în vedere activitatea, rapoartele anuale și studiile Agenției pentru Drepturile Fundamentale (FRA), în special studiile referitoare la formele grave de exploatare prin muncă și la criminalizarea migranților în situație neregulamentară și a persoanelor care îi ajută,
- având în vedere studiile Departamentului tematic C privind punerea în aplicare a articolul 80 din TFUE, privind noile abordări, modalitățile alternative și mijloacele de acces la procedurile de azil pentru persoanele care solicită protecție internațională, privind explorarea unor noi căi legislative pentru migrația forței de muncă către UE, privind consolidarea Sistemului european comun de azil și alternativele la Regulamentul Dublin, privind cooperarea cu țările terțe în domeniul migrației, privind primirea femeilor refugiate și solicitante de azil în UE; având în vedere studiul Departamentului tematic D privind fondurile UE pentru politicile în domeniul migrației: Analiza eficienței și a bunelor practici în viitor, precum și studiul Departamentului EXPO privind migrații în Mediterana: protecția drepturilor omului,
- având în vedere studiile Rețelei Europene a Migrației (REM), în special la studiul referitor la politicile, practicile și datele privind minorii neînsoțiți,
- având în vedere activitatea și rapoartele Înaltului Comisar al ONU pentru refugiați,
- având în vedere activitatea și rapoartele Raportorului Special al ONU privind drepturile omului în cazul migranților,
- având în vedere activitatea, rapoartele și rezoluțiile Consiliului Europei,
- având în vedere activitatea și rapoartele Înaltului Comisar al ONU pentru migrație,
- având în vedere activitatea și rapoartele Biroului ONU pentru droguri și criminalitate,
- având în vedere avizul Comitetului European al Regiunilor – Agenda europeană privind migrația, adoptat la cea de-a 115-a sesiune plenară din 3-4 decembrie 2015,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European referitor la Agenda europeană privind migrația și Planul de acțiune al UE împotriva introducerii ilegale de migranți,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 decembrie 2014 referitoare la situația din Mediterana și la necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE⁽¹⁾,
- având în vedere documentul de lucru privind articolul 80 – solidaritatea și distribuția echitabilă a răspunderii, inclusiv a obligațiilor de căutare și salvare,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2014)0105.

Marti, 12 aprilie 2016

- având în vedere documentul de lucru referitor la combaterea introducerii ilegale de migranți, a traficului și a exploatării prin muncă a migranților în situație nereglementară,
 - având în vedere documentul de lucru referitor la gestionarea frontierelor și politica vizelor, inclusiv rolul Frontex și al altor agenții din domeniu,
 - având în vedere documentul de lucru privind crearea unor rute sigure și legale pentru accesul solicitanților de azil și al refugiaților în UE, inclusiv politica Uniunii privind relocarea și politicile de integrare conexe;
 - având în vedere documentul de lucru privind crearea unor canale legale adecvate de migrație economică,
 - având în vedere documentul de lucru privind finanțarea UE internă și externă legată de politica sa în materie de migrație și azil,
 - având în vedere documentul de lucru privind implementarea eficace a Sistemului european comun de azil (SECA), inclusiv rolul EASO,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, al Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru dezvoltare regională, Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și Comisiei pentru petiții (A8-0066/2016),
- A. întrucât, în rezoluția sa din 17 decembrie 2014, a solicitat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne să evalueze diferitele politici în joc, să elaboreze un set de recomandări și să prezinte în plen un raport strategic din proprie inițiativă în acest sens;
- B. întrucât, conform datelor Frontex⁽¹⁾, în 2015, 1,83 de milioane de persoane au fost descoperite în timp ce încercau să treacă ilegal frontierele externe ale UE, un nivel fără precedent în comparație cu cei 282 500 de migranți care au intrat în Uniune în cursul întregului an 2014; întrucât, conform datelor OIM/UNICEF, aproximativ 20 % din totalul migranților care sosesc pe mare sunt copii⁽²⁾;
- C. întrucât, potrivit datelor EASO⁽³⁾, în 2015, au fost depuse în UE+⁽⁴⁾ peste 1,4 milioane de cereri de protecție internațională, numărul acestora fiind în creștere constantă din aprilie, în timp ce ponderea cererilor repetate a fost în scădere; întrucât aproximativ 6 % dintre solicitanții au pretins că sunt minori neînsoțiți; întrucât, în februarie 2016, 22 % dintre migranții ajunși pe mare în Grecia erau femei, iar 40 %, copii⁽⁵⁾;
- D. întrucât, în sensul Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, copil înseamnă orice ființă umană sub optsprezece ani;

⁽¹⁾ Actualitățile Frontex: <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ OIM și UNICEF, Sinteză a datelor: migrația copiilor în Europa, http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ Buletinul informativ al EASO, noiembrie-decembrie 2015, <https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC-20151.pdf>.

⁽⁴⁾ UE+ este formată din UE-28 plus Norvegia și Elveția.

⁽⁵⁾ UNHCR – *Greece data snapshot* – 7 martie 2016.

Marți, 12 aprilie 2016

- E. întrucât, în 2015, peste 3 771 de persoane și-au pierdut viața sau au dispărut în Mediterana, în conformitate cu datele Organizației Internaționale pentru Migrație ⁽¹⁾; întrucât, până la 8 martie 2016, potrivit informațiilor disponibile, 444 de persoane s-au înecat în Marea Mediterană; întrucât, în primele nouă săptămâni din 2016, 77 de copii au murit, o medie care depășește un copil pe zi; întrucât, potrivit datelor recente ale Europol, cel puțin 10 000 de copii neînsoțiți au dispărut după sosirea în Europa;
- F. întrucât ziua de 3 octombrie ar trebui recunoscută ca „Ziua comemorării” pentru toți bărbații, toate femeile și toți copiii care și-au pierdut viața încercând să fugă din țările lor din cauza persecuțiilor, conflictelor și războaielor, precum și toți bărbații și toate femeile care își riscă viața în fiecare zi pentru a-i salva;
- G. întrucât unele părți ale lumii sunt afectate de război și violență și suferă de pe urma efectelor combinate ale sărăciei extreme, degradării mediului și lipsei oportunităților pentru tineri, ceea ce ar putea alimenta violențele și insecuritatea și ar putea conduce la noi deplasări de populații;

Articolul 80 din TFUE – solidaritatea și distribuția echitabilă a răspunderii, inclusiv a obligațiilor de căutare și salvare

- H. întrucât articolul 80 din TFUE plasează principiul solidarității și al distribuției echitabile a răspunderii în centrul întregului sistem al Uniunii, oferind un temei juridic pentru aplicarea acestor principii în politicile Uniunii din domeniul azilului, migrației și controlului frontierelor;
- I. întrucât solidaritatea poate lua forma solidarității interne sau a celei externe; întrucât transferul, recunoașterea reciprocă a deciziilor de azil, măsurile de sprijin operațional, o interpretare proactivă a actualului Regulament Dublin și Directiva privind protecția temporară reprezintă instrumente de solidaritate internă, în timp ce relocarea, admisia umanitară și căutarea și salvarea pe mare promovează solidaritatea externă, iar mecanismul de protecție civilă poate fi declanșat în baza ambelor tipuri de solidaritate;
- J. întrucât, la 3 martie 2016, dintre cei 39 600 de solicitanți de azil găzduiți în structurile de primire din Italia și care urmau a fi repartizați în celelalte state membre, numai 338 au fost transferați, în timp ce în Grecia s-au efectuat 322 de transferuri din cele 66 400 prevăzute;

Combaterea introducerii ilegale de migranți, traficului și exploatării prin muncă a migranților în situație neregulamentară

- K. întrucât introducerea ilegală de migranți, traficul și exploatarea prin muncă a acestora reprezintă fenomene juridice distincte, abordate prin cadre juridice distincte la nivelul Uniunii și la nivel internațional, care necesită reacții direcționate corespunzător, deși în practică se suprapun adesea; întrucât rețelele infracționale de introducere ilegală de migranți și rețelele de trafic își pot schimba foarte rapid modul de operare, fapt care impune reacții rapide adaptate, bazate pe date cât mai recente și mai exacte; întrucât eforturile de combatere a introducerii ilegale de migranți nu ar trebui să îi afecteze pe cei care furnizează asistență umanitară migranților în situație neregulamentară;
- L. întrucât pentru combaterea introducerii ilegale de migranți, traficului și exploatării prin muncă a migranților sunt necesare deopotrivă soluții pe termen scurt, mediu și lung, inclusiv măsuri pentru destrămarea rețelelor infracționale și aducerea vinovaților în fața justiției, pentru culegerea și analiza datelor, pentru protecția victimelor și returnarea migranților în situație neregulamentară, precum și cooperarea cu țările terțe și strategii pe termen mai lung care să combată cererea de persoane introduse ilegal și victime ale traficului și să abordeze cauzele profunde ale migrației, care aruncă aceste persoane în mâinile persoanelor care introduc ilegal migranți;

⁽¹⁾ OIM, Missing Migrants Project, <http://missingmigrants.iom.int/>.

Marți, 12 aprilie 2016

Gestionarea frontierelor și politica vizelor, inclusiv rolul Agenției pentru Frontierele Externe și al altor agenții relevante

- M. întrucât procedura legislativă ordinară este în curs de desfășurare pentru numeroase propuneri ale Comisiei în domeniul frontierelor externe și al politicii vizelor, în special în ceea ce privește propunerea de regulament privind Codul de vize al Uniunii (reformare) (2014/0094(COD)), propunerea de regulament de instituire a vizei de circuit (2014/0095(COD)) și propunerea de regulament de instituire a unui model uniform de viză: elementele de securitate (2015/0134(COD)); întrucât Comisia a lansat recent noi propuneri în acest domeniu, care vor fi tratate în conformitate cu procedura legislativă ordinară;
- N. întrucât desființarea controalelor la frontierele interne trebuie efectuată în paralel cu un management eficace al frontierelor externe, cu standarde comune înalte, un schimb eficient de informații între statele membre, precum și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale ale tuturor cetățenilor;
- O. întrucât Parlamentul European a solicitat consolidarea capacității Agenției pentru Frontierele Externe ale Uniunii pentru a gestiona eventualele încălcări ale drepturilor fundamentale, inclusiv în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu autoritățile competente din țările terțe; întrucât propunerea de Comisie privind o nouă agenție pentru frontierele externe ale Uniunii conține un mecanism de depunere a plângerilor;
- P. întrucât actualul Cod al vizelor permite statelor membre să deroge de la criteriile de admisibilitate normală a unei cereri de viză „din motive umanitare” (articolele 19 și 25);

Crearea unor rute sigure și legale pentru accesul solicitanților de azil și al refugiaților în UE, inclusiv politica Uniunii privind relocarea și politicile de integrare conexe

- Q. întrucât 86 % din populația mondială de refugiați se află în țări neindustrializate; întrucât rețelele infracționale și traficanții exploatează disperarea persoanelor care încearcă să intre pe teritoriul Uniunii, fugind de persecuții sau război;
- R. întrucât rutele legale sigure pentru accesul în Uniune al refugiaților sunt limitate, mulți dintre aceștia continuând să își asume riscul de a se angaja pe rute periculoase; întrucât crearea unor noi rute legale și sigure pentru solicitanții de azil și pentru refugiații care intră în Uniunii, pe baza legislației și a practicilor existente, ar permite Uniunii și statelor membre să aibă o imagine de ansamblu mai clară asupra nevoii de protecție și a intrărilor în Uniune, precum și să submineze modelul de afaceri al traficanților;

Strategia de cooperare cu țările terțe, în special în ceea ce privește programele regionale de protecție, relocarea, returnările și abordarea cauzelor profunde ale migrației

- S. întrucât cooperarea UE cu țările terțe este dezvoltată prin instrumente politice, cum ar fi dialogurile regionale și bilaterale, agendele comune privind migrația și mobilitatea și parteneriatele pentru mobilitate, prin intermediul unor instrumente juridice cum ar fi clauzele privind migrația din „acordurile globale”, acordurile de readmisie, acordurile privind facilitarea eliberării vizelor și acordurile de exonerare de obligația de a deține viză, precum și prin instrumente operaționale cum ar fi programele de protecție regionale (PPR), programe regionale de dezvoltare și protecție (PRDP), acordurile operaționale Frontex și cooperarea EASO cu țările terțe;
- T. întrucât, la nivel individual, unele state membre continuă să dezvolte acțiuni externe intensive în materie de migrație la nivel bilateral;
- U. întrucât Uniunea și-a intensificat cooperarea externă cu țările terțe în materie de migrație și azil, pentru a reacționa în mod adecvat la actuala criză a refugiaților și a lansat noi inițiative de cooperare, cum ar fi Planul de acțiune comun UE-Turcia, angajamentele privind rutele din Balcanii de Vest, precum și Planul de acțiune adoptat la reuniunea la nivel înalt de la Valetta;

Marți, 12 aprilie 2016

Crearea unor canale adecvate de migrație economică legală

- V. întrucât se preconizează că populația cu vârstă activă din Uniune va scădea cu 7,5 milioane de persoane până în 2020; întrucât previziunile privind evoluția necesităților pieței forței de muncă în Uniune evidențiază deficiențe emergente și viitoare în anumite domenii; întrucât resortisanții din țările terțe se confruntă cu numeroase dificultăți în obținerea recunoașterii calificărilor obținute în afara UE și, prin urmare, tind să fie supracalificați pentru locurile de muncă ocupate;
- W. întrucât actuala abordare a Uniunii în ceea ce privește migrația forței de muncă este fragmentată, cu numeroase directive care se concentrează pe categorii specifice de lucrători și de resortisanți ai țărilor terțe, care au, în anumite condiții, drept de muncă; întrucât această abordare poate servi doar pentru a răspunde pe termen scurt unor necesități specifice;

Evaluarea modului în care sunt cheltuite fondurile pentru afaceri interne în contextul migrației și al dezvoltării, inclusiv fondurile de urgență

- X. întrucât există mai multe instrumente financiare ale Uniunii pentru finanțarea acțiunilor statelor membre și ale țărilor terțe în domeniul migrației, azilului și gestionării frontierelor; întrucât, în special, sunt alocate fonduri pentru statele membre în principal prin intermediul Fondului pentru azil, migrație și integrare (FAMI) și Fondului pentru securitate internă (FSI), însă pot fi utilizate și numeroase alte programe și fonduri pentru activități legate de migrație; întrucât finanțarea acordată țărilor terțe, deși în principal alocată prin intermediul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare, este administrată de numeroase direcții generale ale Comisiei și de Serviciul European de Acțiune Externă;
- Y. întrucât fragmentarea actuală a liniilor bugetare și a responsabilităților poate îngreuna oferirea unei imagini de ansamblu a modului în care sunt utilizate fondurile și chiar cuantificarea exactă a sumelor cheltuite de UE pentru migrație;

Punerea eficientă în aplicare a sistemului european comun de azil, inclusiv a rolului Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO)

- Z. întrucât sistemul european comun de azil (SECA) include un set de norme comune pentru o politică comună în materie de azil, un statut unitar al azilului și o procedură comună în materie de azil, valabilă în întreaga Uniune; întrucât, cu toate acestea, numeroase elemente, inclusiv deciziile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor adoptate de Comisie, arată că SECA nu a fost pus în aplicare în întregime în multe state membre; întrucât aplicarea acestuia este esențială pentru armonizarea legislațiilor naționale și promovarea solidarității între statele membre și întrucât statele membre pot solicita asistență din partea EASO pentru a îndeplini standardele impuse de SECA; întrucât armonizarea condițiilor de primire și a procedurilor de azil pot evita presiunea asupra țărilor care oferă condiții mai bune și sunt esențiale pentru distribuția responsabilităților;
- AA. întrucât mecanismele actuale ale sistemului Dublin nu au reușit să fie obiective, să stabilească criterii echitabile de alocare a responsabilităților pentru cererile de protecție internațională și să asigure un acces rapid la protecție; întrucât acest sistem nu este aplicat în practică și au fost adoptate derogări explicite de la două decizii ale Consiliului privind transferul temporar; întrucât Comisia anunțase o propunere de revizuire corespunzătoare a Regulamentului Dublin III până în martie 2016;
- AB. întrucât, în conformitate cu articolul 3 din Convenția de la Geneva din 1951, statele membre nu discriminează refugiații pe motive de rasă, religie sau țară de origine,

Marți, 12 aprilie 2016

Solidaritatea

1. subliniază că solidaritatea trebuie să fie principiul pe care să se întemeieze acțiunea Uniunii în domeniul migrației; ia act de faptul că principiul solidarității, stabilit la articolul 80 din TFUE, se referă la politicile de azil, imigrație și control la frontiere; consideră că articolul 80 oferă un temel juridic, „în comun” cu articolele 77-79 TFUE, pentru a pune în practică principiul solidarității în aceste domenii;

Căutarea și salvarea

2. pornește de la premisa că salvarea vieților omenești trebuie să fie prima prioritate și că o finanțare adecvată, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivelul statelor membre, a operațiunilor de căutare și salvare este esențială; observă că numărul sosirilor clandestine pe mare a crescut și că s-a înregistrat o multiplicare alarmantă a deceselor pe mare, iar reacția adecvată a Europei se lasă în continuare așteptată;

3. reamintește că salvarea de vieți este un act de solidaritate cu cei expuși riscurilor, dar este și o obligație juridică în temeiul dreptului internațional, dat fiind că articolul 98 din Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării – ratificată de toate statele membre și de Uniunea Europeană – impune acordarea de asistență oricărei persoane aflate în pericol pe mare;

4. consideră că o reacție permanentă, fermă și eficientă a UE în operațiunile de căutare și salvare pe mare este esențială pentru a împiedica creșterea numărului de migranți care plătesc cu viața încercarea de a traversa Mediterana;

5. sugerează, în această privință, că trebuie consolidate capacitățile de căutare și salvare și că guvernele statelor membre trebuie să aloce mai multe resurse – în materie de asistență financiară și active – în contextul unei operațiuni umanitare la nivelul întregii Uniuni dedicate căutării, salvării și ajutorării migranților aflați în pericol, aducându-i în cel mai apropiat loc sigur;

6. subliniază că comandanții navelor private sau organizațiile neguvernamentale (ONG) care acordă efectiv asistență persoanelor aflate în dificultate pe mare nu ar trebui să se confrunte cu riscul de a fi pedepsite pentru aceasta; consideră că marina comercială nu ar trebui să constituie o opțiune care să scutească statele membre și Uniunea de îndeplinirea obligațiilor care le revin în materie de căutare și salvare;

Combaterea traficului de ființe umane și a introducerii ilegale de migranți

7. solicită o distincție clară între persoanele care sunt introduse ilegal pe teritoriul Uniunii și cele care sunt victime ale traficului de ființe umane, întrucât, deși trebuie adecvat integrată, reacția în materie de politică trebuie și să identifice corespunzător destinatarii; consideră că, în termeni generali, introducerea ilegală de migranți implică facilitarea intrării ilegale a persoanelor într-un stat membru, în timp ce traficul de persoane implică recrutarea, transportul sau recepționarea unei persoane utilizând mijloace violente, frauduloase sau abuzive, în vederea exploatării;

8. consideră că o abordare holistică a migrației trebuie în mod necesar să cuprindă măsuri de stopare a activităților rețelelor infracționale implicate în traficul de persoane și introducerea ilegală de migranți;

9. salută rolul pozitiv, până în prezent, al navelor militare în salvarea de vieți omenești pe mare și contracararea rețelelor infracționale; se declară în favoarea obiectivelor operațiunilor navale precum Sophia și subliniază necesitatea protejării vieții umane, insistând asupra faptului că, în toate aspectele operațiunii, ar trebui să se garanteze protecția vieții migranților;

10. subliniază că operațiunile militare nu ar trebui să reprezinte aspectul predominant al unei abordări holistice a migrației și subliniază încă o dată că operațiunea Sophia nu trebuie să împiedice utilizarea activelor deja desfășurate în Mediterana pentru a salva vieți pe mare;

Marți, 12 aprilie 2016

Rolul agențiilor UE în lupta împotriva introducerii ilegale de migranți

11. subliniază că, deoarece infractorii își pot schimba și își schimbă foarte rapid modul de operare, reacțiile de politică trebuie să se adapteze în funcție de datele cele mai recente și mai exacte; consideră că este un aspect pozitiv că, la 27 mai 2015, Comisia a adoptat un plan de acțiune al Uniunii împotriva introducerii ilegale de migranți („Planul de acțiune privind introducerea ilegală de migranți”), în care prevede înființarea unui grup de contact al agențiilor Uniunii pentru introducerea ilegală de migranți, pentru a-și consolida cooperarea operațională și schimbul de informații;

12. subliniază că ar trebui utilizate la maximum instrumentele existente, cum ar fi analizele riscurilor realizate de agenții; constată că agențiile UE ar trebui să coopereze pe deplin, dar și să-și intensifice cooperarea cu statele membre; constată că o mai bună coordonare a acțiunilor ar trebui să permită colectarea datelor la nivel național și comunicarea continuă cu agențiile;

Transferul

13. reamintește că transferul – înțeles ca transferul unui solicitant sau al unui beneficiar de protecție internațională dintr-un stat membru într-un alt stat membru – este un exemplu practic de solidaritate în interiorul Uniunii; reamintește, de asemenea, că, din 2009, Parlamentul European solicită stabilirea unui mecanism obligatoriu pentru repartizarea solicitanților de azil între toate statele membre;

14. ia act de faptul că, în cursul anului trecut, Consiliul a adoptat două decizii privind măsurile de transfer temporar în Uniune („Deciziile de transfer”) ⁽¹⁾ și că acestea implică transferul solicitanților de protecție internațională din Grecia și Italia în alte state membre; observă că, deși nu înlătură actualele dispoziții ale Regulamentului Dublin privind atribuirea responsabilităților, Deciziile de transfer constituie o „derogare temporară” de la regulamentul respectiv;

15. consideră că instituirea unor măsuri urgente de transfer reprezintă un pas în direcția cea bună și invită statele membre să își îndeplinească obligațiile cu privire la aceste măsuri cât mai curând;

16. reamintește că transferul, în conformitate cu Deciziile de transfer, se va aplica doar naționalităților pentru care ponderea deciziilor pozitive de acordare a protecției internaționale în Uniune a fost de cel puțin 75 % în ultimele trei luni, pe baza datelor Eurostat; ia act de faptul că Deciziile de transfer vor afecta un număr relativ redus de persoane și vor lăsa deoparte numeroși solicitanți provenind din alte țări terțe, care nu pot fi transferați în temeiul deciziilor respective;

17. este preocupat că, în temeiul actualelor Decizii de transfer, statele membre în care migranții ajung inițial tot trebuie să trateze solicitările mai complicate pentru protecție internațională (și căile de atac), să facă față unor perioade mai lungi de primire și să coordoneze returnarea celor care, în cele din urmă, nu au dreptul la protecție internațională; reiterează că orice nou sistem de gestionare a SECA trebuie să se bazeze pe solidaritate și pe o partajare echitabilă a responsabilității;

18. consideră că, pe lângă criteriile Deciziilor de transfer, și anume PIB-ul, populația, rata șomajului și numărul anterior al solicitanților de azil din statul membru respectiv, ar trebui să se ia în considerare încă două criterii, și anume mărimea teritoriului și densitatea populației statului membru;

19. consideră că preferințele solicitantului ar trebui, în măsura posibilului, să fie luate în considerare atunci când se efectuează transferul; recunoaște că aceasta reprezintă o modalitate de descurajare a deplasărilor secundare și de încurajare a solicitanților să accepte deciziile de transfer, însă nu ar trebui să oprească procesul de transfer;

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului și Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului.

Marti, 12 aprilie 2016

Relocarea

20. consideră că relocarea este una dintre opțiunile preferabile pentru acordarea accesului în Uniune în condiții de siguranță și de legalitate pentru refugiații și persoanele care au nevoie de protecție internațională, în cazul în care refugiații nu se pot întoarce în țara de origine, nu pot beneficia de o protecție efectivă sau nu pot fi integrați în țara gazdă;

21. observă, în plus, că relocarea prin intermediul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați este un program umanitar bine definit și constituie un instrument util pentru a administra în mod ordonat sosirea persoanelor care au nevoie de protecție internațională pe teritoriul statelor membre;

22. subliniază că, având în vedere fluxurile fără precedent de migranți care au ajuns și continuă să ajungă la frontierele externe ale Uniunii, precum și creșterea constantă a numărului de persoane care solicită protecție internațională, Uniunea are nevoie de un dispozitiv legislativ cu caracter obligatoriu cu privire la relocare, conform celor stabilite în Agenda privind migrația a Comisiei; recomandă ca, pentru a avea un impact, prin această abordare să se asigure relocarea unui număr semnificativ de refugiați în raport cu numărul total de refugiați care solicită protecție internațională în Uniune și ținând seama de nevoile globale de relocare publicate anual de UNHCR;

23. subliniază că este necesar un program de relocare permanent la nivelul UE, cu participarea obligatorie a tuturor statelor membre, oferind această posibilitate unui număr semnificativ de refugiați, în raport cu numărul total al refugiaților care caută protecție în Uniune;

Admisia umanitară

24. subliniază că admisia umanitară a refugiaților poate fi utilizată în completarea relocării pentru a oferi de urgență, atunci când este necesar, protecție, adesea în mod temporar, persoanelor cele mai vulnerabile, cum ar fi minorii neînsoțiți sau refugiații cu dizabilități sau care trebuie să fie urgent evacuați medical;

25. subliniază că, în măsura în care nu este posibilă relocarea unor resortisanți ai țărilor terțe, toate statele membre ar trebui încurajate să instituie și să pună în aplicare programe de admisie umanitară;

Vizele umanitare

26. subliniază că vizele umanitare oferă persoanelor care au nevoie de protecție internațională o modalitate de a ajunge în țări terțe pentru a solicita azil; invită statele membre să valorifice toate posibilitățile existente pentru a acorda vize umanitare, îndeosebi persoanelor vulnerabile, la ambasadele și birourile consulare ale UE din țările de origine sau de tranzit;

27. consideră că persoanele care solicită protecție internațională ar trebui să poată solicita o viză umanitară europeană direct la orice consulat sau ambasadă a statelor membre și că, în urma acordării sale pe baza unei evaluări, viza umanitară i-ar permite titularului său să intre pe teritoriul statului membru care eliberează viza pentru unicul scop de a depune acolo o cerere de protecție internațională; prin urmare, consideră că este necesară modificarea Codului de vize al Uniunii pentru a include dispoziții mai specifice privind vizele umanitare;

Sistemul european comun de azil (SECA)

28. subliniază faptul că sunt necesare măsuri suplimentare pentru ca SECA să devină cu adevărat uniform;

Marți, 12 aprilie 2016

29. reamintește că o evaluare cuprinzătoare (sub forma unor rapoarte de evaluare elaborate de Comisie) a aplicării acestui pachet, urmată de măsuri rapide în cazul în care implementarea este nesatisfăcătoare în anumite state membre, este absolut necesară în vederea creșterii gradului de armonizare;

30. constată, de exemplu, că cererile inadmisibile, cererile ulterioare, procedurile accelerate și procedurile la frontieră sunt toate cazuri speciale, în care, prin reformarea Directivei privind procedurile de azil, s-a încercat să se găsească un echilibru delicat între eficiența sistemului și drepturile solicitanților, îndeosebi ale persoanelor vulnerabile, și subliniază că un astfel de echilibru nu se poate atinge decât dacă legislația este pusă în aplicare pe deplin și în mod adecvat;

31. subliniază importanța controlului judiciar asupra tuturor formelor de detenție în temeiul legislației în materie de imigrație și azil; reamintește că atât dreptul internațional, cât și Carta drepturilor fundamentale a UE impun statelor membre să analizeze alternative la detenție; invită statele membre să aplice corect Directiva privind procedurile de azil și Directiva privind condițiile de primire în ceea ce privește accesul în centrele de detenție;

32. reamintește importanța reducerii numărului de apatrizi și încurajează statele membre să introducă proceduri pentru stabilirea apatridiei și să împărtășească între ele bune practici privind colectarea unor date fiabile despre apatrizi și despre procedurile de stabilire a apatridiei;

Revizuirea Regulamentului Dublin III

33. constată că funcționarea Regulamentului Dublin III⁽¹⁾ a suscitat numeroase întrebări legate de echitatea și solidaritatea cu care se stabilește statul membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională; remarcă faptul că actualul sistem nu ia suficient în considerare presiunea migratorie deosebită cu care se confruntă statele membre situate la frontierele externe ale Uniunii; consideră că statele membre trebuie să țină seama de dificultățile actuale generate de logica sistemului Dublin și că Uniunea ar trebui să dezvolte o serie de opțiuni în favoarea solidarității atât între statele membre, cât și față de migrații implicați;

34. subliniază faptul că presiunea exercitată asupra sistemului instituit prin Regulamentul Dublin, prin numărul tot mai mare de migrații care sosesc în Uniune, a evidențiat faptul că, în modul în care este implementat, sistemul nu a reușit să-și atingă principalele două obiective: stabilirea unor criterii obiective și juste pentru distribuția responsabilităților și oferirea unui acces rapid la protecție internațională; își reiterează rezervele cu privire la criteriul prin care, în prezent, statul membru în care migrații ajung inițial trebuie să fie responsabil de examinarea cererilor de protecție internațională și consideră că acest criteriu ar trebui revizuit;

35. subliniază, în același timp, că incidența deplasărilor secundare pe teritoriul Uniunii rămâne ridicată; consideră că este de la sine înțeles că, de la crearea sa, sistemul Dublin nu a fost conceput pentru distribuția responsabilităților între statele membre, ci principalul său scop era stabilirea rapidă a răspunderii pentru tratarea unei cereri de azil de către un singur stat membru;

36. recomandă ca criteriile pe care se bazează Deciziile de transfer să fie integrate direct în normele fundamentale ale Uniunii pentru atribuirea responsabilității pentru gestionarea cererilor de protecție internațională; subliniază că, în cadrul revizuirii Regulamentului de la Dublin, trebuie revizuit conceptul de „solicitanți care au în mod clar nevoie de protecție internațională”, deoarece cazurile migraților și refugiaților care nu se încadrează în această categorie vor trebui totuși să fie gestionate de statul membru în aceștia care ajung inițial;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, 29.6.2013, p. 31).

Marti, 12 aprilie 2016

37. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să sprijine statele membre care primesc numărul cel mai mare de cereri de azil atât financiar, cât și tehnic, în mod proporțional și adecvat; consideră că motivul pentru recurgerea la măsurile de solidaritate și de asumare în comun a responsabilității este de a îmbunătăți calitatea și funcționarea SECA;

38. evidențiază faptul că o opțiune pentru revizuirea fundamentală a sistemului de la Dublin ar fi colectarea centralizată a cererilor la nivelul Uniunii – considerând fiecare solicitant de azil ca o persoană care solicită azil în Uniune, în ansamblul său, și nu într-un anumit stat membru – și crearea unui sistem centralizat pentru atribuirea responsabilității pentru toate persoanele care solicită azil în Uniune; sugerează că un astfel de sistem ar putea prevedea anumite praguri pentru fiecare stat membru, în raport cu numărul de sosiri, ceea ce ar putea contribui eventual la descurajarea deplasărilor secundare, deoarece toate statele membre ar fi implicate pe deplin în sistemul centralizat și nu ar trebui să își mai asume în mod individual responsabilitatea pentru repartizarea solicitanților în alte state membre; consideră că un astfel de sistem ar putea funcționa pe baza unei serii de „puncte de acces” europene („hotspots”), de unde să se facă distribuția în Uniune; subliniază că orice nou sistem de atribuire a responsabilității trebuie să țină seama de conceptele-cheie de unitate a familiei și de interes superior al copilului;

Recunoașterea reciprocă

39. ia act de faptul că, în prezent, statele membre recunosc deciziile în materie de azil ale altor state membre numai când acestea sunt negative; reamintește că recunoașterea reciprocă de către statele membre a deciziilor pozitive în materie de azil este un pas logic în vederea punerii în aplicare corespunzătoare a articolului 78 alineatul (2) litera (a) din TFUE, care prevede „un regim unitar de azil [...] valabil în toată Uniunea”.

Directiva privind protecția temporară

40. evidențiază faptul că, în cazul unui aflus masiv, Comisia, acționând din proprie inițiativă sau după examinarea unei cereri din partea unui stat membru, poate propune activarea punerii în aplicare a Directivei 2001/55/CE a Consiliului privind protecția temporară („Directiva privind protecția temporară”) ⁽¹⁾; observă că activarea propriu-zisă necesită o decizie a Consiliului, adoptată cu majoritate calificată; ia act de faptul că punerea în aplicare a directivei ar trebui activată atunci când există riscul ca sistemul de azil al Uniunii să nu poată face față unui aflus masiv sau iminenței unui aflus masiv de persoane strămutate; evidențiază totuși faptul că, de la adoptarea Directivei privind protecția temporară în 2001, punerea în aplicare a acesteia nu a fost activată niciodată;

41. ia act de faptul că Directiva privind protecția temporară prevede și posibilitatea evacuării persoanelor strămutate din țările terțe și că această evacuare ar permite utilizarea coridoarelor umanitare, în cooperare cu UNHCR, statele membre fiind obligate, dacă este cazul, să ofere toate facilitățile pentru obținerea vizelor;

42. consideră că sistemele de azil din unele state membre aflate în prima linie sunt deja în mod clar saturate și că punerea în aplicare a Directivei privind protecția temporară ar fi trebuit, conform logicii sale, să fi fost activată; solicită, în orice caz, definirea clară a conceptului de „aflus masiv” în cadrul revizuirii acestei directive; înțelege că această revizuire a Directivei privind protecția temporară poate fi inclusă în revizuirea sistemului de la Dublin;

Integrarea

43. constată că participarea tuturor actorilor din societate este esențială și, prin urmare, sugerează să se consolideze schimbul de bune practici în ceea ce privește măsurile de integrare, respectându-se totodată competențele statelor membre în acest domeniu; subliniază că măsurile de integrare pentru toți resortisanții din țări terțe aflați în situație de ședere legală ar trebui să promoveze incluziunea, mai degrabă decât izolarea; constată că autoritățile locale și regionale, printre care orașele, au un rol esențial în procesele de integrare;

⁽¹⁾ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 prevede standarde minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflus masiv de persoane strămutate, și măsuri de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001, p. 12).

Marți, 12 aprilie 2016

44. subliniază că statele membre gazdă trebuie să le ofere refugiaților sprijin și oportunități pentru a se integra și a-și construi o viață în noua lor societate; constată că, în acest sens, refugiaților ar trebui să li se asigure neapărat accesul la cazare, alfabetizare, cursuri de limbă, dialog intercultural, educație și formare profesională, precum și acces efectiv la structurile democratice ale societății, conform dispozițiilor Directivei privind condițiile pentru protecția internațională ⁽¹⁾; constată că, la fel ca și cetățenii Uniunii, refugiații au atât drepturi, cât și obligații în statele membre gazdă; subliniază, prin urmare, că integrarea este un proces bidirecțional și că respectarea valorilor pe care Uniunea este întemeiată trebuie să facă parte din procesul de integrare, în egală măsură cu respectarea drepturilor fundamentale ale refugiaților;

45. reamintește că, în conformitate cu articolul 15 din Directiva privind condițiile de primire, statele membre decid în ce condiții se acordă solicitanților de protecție internațională accesul la piața muncii, cu condiția ca acest acces să fie efectiv și să corespundă calendarului prevăzut la alineatul (1) de la articolul respectiv; înțelege că, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2), din motive legate de politicile privind piața forței de muncă, statele membre pot acorda prioritate cetățenilor Uniunii și resortisanților statelor părți la Acordul privind Spațiul Economic European, precum și resortisanților din țările terțe care au reședință legală;

46. consideră că, în cazul în care persoanele care beneficiază de protecție internațională în cadrul Uniunii, primesc o ofertă de muncă într-un stat membru, altul decât cel în care li s-a acordat protecție internațională, aceștia ar trebui să poată accepta această ofertă;

47. reafirmă faptul că o mai bună recunoaștere a calificărilor obținute în străinătate reprezintă o modalitate practică de a se asigura că resortisanții țărilor terțe care se află deja în Uniune se integrează mai bine și invită Comisia să prezinte propuneri adecvate în acest sens;

48. încurajează programele de integrare private și comunitare destinate persoanelor care au fost acceptate pentru relocare, în cooperare cu statele membre și comunitățile locale și valorificând bunele practici puse în aplicare de acestea;

Unitatea familiei

49. încurajează statele membre să încerce să mențină familiile împreună, ceea ce va sprijini perspectivele de integrare pe termen lung, având în vedere că persoanele se pot orienta spre construirea unei noi vieți, în loc să își facă griji pentru membrii familiei rămași în situații nesigure;

50. subliniază că statele membre ar trebui să depășească toate obstacolele juridice și practice pentru a adopta mai rapid decizii privind reîntregirea familiei;

51. consideră că, până la revizuirea fundamentală a Regulamentului de la Dublin, este important ca statele membre să utilizeze mai bine clauzele discreționare pentru a respecta principiul unității familiei;

Copiii

52. subliniază poziția vulnerabilă a copiilor care ajung în Uniune și reiterează dreptul fiecărui copil de a fi tratat ca un copil înainte de toate; solicită statelor membre să aplice în totalitate dispozițiile specifice ale SECA privind minorii neînsoțiți, inclusiv în ceea ce privește accesul la asistență juridică, tutelă, accesul la asistență medicală, cazare și educație, dreptul de a li se vorbi într-o limbă pe care o înțeleg și de a fi intervievați de ofițeri instruiți în mod adecvat; reiterează că statele membre nu ar trebui să țină în detenție copii pe motiv că sunt migranți;

53. reamintește că minorii neînsoțiți și cei despărțiți de familie ar trebui să primească sprijin și protecție și să fie informați, în conformitate cu interesul superior al copilului, și că solicitările de reîntregire a familiei depuse de minorii neînsoțiți și cei despărțiți de familie ar trebui urgentate;

⁽¹⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

Marti, 12 aprilie 2016

54. ia act de faptul că un sistem eficient de tutelă și protecție a copiilor este fundamental pentru a preveni abuzul, neglijarea și exploatarea copiilor lipsiți de îngrijire părintească; subliniază importanța definirii unor orientări ale Uniunii pentru un sistem de tutelă, care să vizeze furnizarea de sprijin și protecție corespunzătoare și să asigure tratamentul egal al copiilor resortisanți ai UE și al copiilor străini;

55. consideră că procedura de determinare a vârstei ar trebui aplicată într-un mod mai puțin invaziv, ar trebui să fie multidisciplinară și sigură, ar trebui să respecte integritatea fizică a copiilor și demnitatea umană, acordând o atenție specială fetelor, și ar trebui realizată de profesioniști și de experți independenți și calificați;

56. solicită statelor membre să colecteze date defalcate privind situația minorilor refugiați și a celor migranți, în vederea îmbunătățirii capacității sistemelor de a-i integra;

Returnarea

57. înțelege că returnarea în condiții de siguranță a persoanelor care, în urma unei evaluări individuale a cererii lor de azil, sunt considerate ca fiind neeligibile pentru acordarea protecției în Uniune, este o acțiune care trebuie realizată ca parte a implementării corespunzătoare a SECA;

58. recunoaște că, ținând seama de faptul că, în 2014, 36 % dintre resortisanții țărilor terțe cărora li s-a ordonat să părăsească Uniunea au fost returnați efectiv, este necesară îmbunătățirea eficacității sistemului de returnare al Uniunii;

59. consideră că, pentru creșterea eficienței readmișiilor și pentru garantarea coerenței returnărilor la nivel european, va trebui să se adopte noi acorduri de readmisie ale UE, care ar trebui să aibă prioritate în fața acordurilor bilaterale dintre statele membre și țări terțe;

60. consideră că returnarea migranților ar trebui să fie realizată numai în condiții de siguranță, respectând pe deplin drepturile procedurale și drepturile fundamentale ale migranților în cauză și numai în cazul în care țara în care sunt returnați este sigură pentru aceștia; reiterează, în acest sens, faptul că ar trebui privilegiate returnările voluntare în locul celor forțate;

61. sugerează că orice încercare din partea statelor membre de a-i „împinge înapoi” pe migranții care nu au avut posibilitatea să depună o cerere de azil contravine dreptului Uniunii și dreptului internațional și sugerează Comisiei să ia măsurile corespunzătoare împotriva tuturor statelor membre care încearcă să facă acest lucru;

O listă a țărilor de origine sigure

62. ia act de propunerea recentă a Comisiei de a întocmi, la nivelul Uniunii, o listă a țărilor de origine sigure, modificând astfel Directiva privind procedurile de azil ⁽¹⁾; observă că, în cazul în care o astfel de listă adoptată la nivelul Uniunii devine obligatorie pentru statele membre, ea ar putea fi, în principiu, un instrument important pentru facilitarea procesului de azil, inclusiv a returnării;

63. regretă situația actuală în care statele membre aplică liste diferite, care conțin țări sigure diferite, împiedicând astfel aplicarea uniformă și încurajând deplasările secundare;

64. subliniază, în orice caz, că o listă cu țări de origine sigure nu ar trebui să implice ignorarea principiului conform căruia orice persoană trebuie să beneficieze de o examinare individuală corespunzătoare a cererii sale de protecție internațională;

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

Marți, 12 aprilie 2016

Procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor

65. ia act de faptul că, în septembrie 2015, Comisia a fost obligată să adopte 40 de decizii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor legate de punerea în aplicare a SECA împotriva a 19 state membre, care se adaugă celor 34 de cazuri pendinte; reiterează faptul că Parlamentul ar trebui informat pe deplin cu privire la procedurile lansate de Comisie împotriva statelor membre care nu au pus în aplicare sau nu au pus în aplicare în mod corespunzător legislația Uniunii în acest domeniu;

66. subliniază din nou cât de esențial este ca, după ce legislația Uniunii a fost aprobată și adoptată, statele membre să își respecte angajamentele și să pună în aplicare această legislație;

67. ia act, de asemenea, de faptul că este imposibil să se evalueze în mod corespunzător avantajele și dezavantajele anumitor elemente din SECA, din cauza faptului că numeroase state membre încă nu au pus în aplicare pe deplin legislația;

Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO)

68. recomandă ca EASO să fie dezvoltat, pe termen lung, pentru a deveni principalul coordonator al SECA, în vederea garantării aplicării comune a normelor acestui sistem; reiterează faptul că, având în vedere că SECA devine un organism cu adevărat european, EASO trebuie să devină, dintr-un grup de experți din statele membre, o veritabilă agenție a Uniunii care să ofere sprijin operațional statelor membre și la frontierele externe; evidențiază, în acest sens, că acestuia trebuie să i se pună la dispoziție finanțarea și resursele umane necesare pe termen scurt, mediu și lung;

69. observă că, în 2015, bugetul EASO pentru transfer, relocare și dimensiunea externă a fost doar de 30 000 EUR; reiterează faptul că acest buget foarte limitat nu poate fi luat în serios în contextul evenimentelor actuale din Mediterana și în contextul multiplelor referiri făcute la EASO în deciziile de transfer; reamintește că vor fi necesare majorări semnificative ale bugetului EASO, ale resurselor sale umane și ale sumelor pe care acesta le alocă pentru transfer și relocare pe termen scurt, mediu și lung;

Frontex și propunerea de creare a unui nou sistem de pază europeană de frontieră și de coastă

70. ia act de rolul recent al Frontex în acordarea de asistență tuturor navelor sau persoanelor aflate în pericol pe mare și recunoaște contribuția sa, prin intermediul operațiunilor comune Triton și Poseidon, la salvarea a numeroase vieți în Mediterana;

71. înțelege că sistemul de pază europeană de frontieră și de coastă nou propus este menit să înlocuiască Frontex și să asigure o gestionare europeană integrată a frontierelor externe în vederea gestionării eficiente a migrației și a garantării unui nivel înalt de securitate în Uniune, protejând în același timp libera circulație a persoanelor în cadrul acesteia; în conformitate cu tratatele și protocoalele la acestea, ia act de faptul că statele membre parte la acordurile Schengen, dar care nu fac încă parte din zona Schengen fără controale la frontierele interne pot participa la toate acțiunile în temeiul noii propuneri și/sau beneficia de pe urma acestora;

72. așteaptă cu interes negocierile privind propunerea din cadrul Parlamentului și al Consiliului și între cei doi colegislatori în contextul procedurii legislative ordinare, în conformitate cu articolul 294 din TFUE;

Schengen și gestionarea și securitatea frontierelor externe

73. reamintește că, de la crearea spațiului Schengen, Uniunea este un spațiu fără frontiere interne, că statele membre ale spațiului Schengen au dezvoltat o politică comună în etape privind frontierele externe ale spațiului Schengen și că logica inerentă a unui astfel de sistem a fost întotdeauna aceea că abolirea controalelor la frontierele interne trebuie să fie însoțită de măsuri compensatorii de consolidare a frontierelor externe ale spațiului Schengen și de schimbul de informații prin intermediul Sistemului de Informații Schengen („SIS”);

74. recunoaște că integritatea spațiului Schengen și abolirea controalelor la frontierele interne depind de gestionarea eficientă a frontierelor externe, toate statele membre aplicând standarde comune înalte la frontierele externe și realizând un schimb eficient de informații între ele;

Marți, 12 aprilie 2016

75. admite că Uniunea trebuie să își protejeze în mai mare măsură frontierele externe și să dezvolte în continuare SECA și că sunt necesare măsuri pentru a spori capacitatea spațiului Schengen de a aborda noile provocări cu care se confruntă Europa și a proteja principiile fundamentale ale securității și liberei circulații a persoanelor;

76. evidențiază faptul că accesul pe teritoriul spațiului Schengen este în general controlat la frontierele externe în temeiul Codului frontierei Schengen și că, în plus, cetățenii din numeroase țări terțe au nevoie de viză pentru a intra în spațiul Schengen;

77. reiterează declarația făcută de UNHCR, potrivit căreia respectarea drepturilor fundamentale și a obligațiilor internaționale nu poate fi garantată decât dacă procedurile și planurile de operare reflectă aceste obligații prin orientări practice și clare pentru personalul care își desfășoară activitatea la frontiere, fie acestea terestre, maritime sau aeriene; subliniază necesitatea consolidării în continuare a mecanismului de protecție civilă al Uniunii, pentru a răspunde evenimentelor cu efecte ample care afectează un număr semnificativ de state membre;

78. subliniază din nou că, la fel ca în cazul legislației din domeniul azilului și migrației, pentru ca legislația privind frontierele interne și externe să fie eficace, este esențial ca măsurile convenite la nivelul Uniunii să fie puse în aplicare în mod corespunzător de statele membre; subliniază că o mai bună punere în aplicare a măsurilor de către statele membre la frontierele externe, în urma presiunilor crescute, este esențială și că acest lucru va contribui în parte la calmarea temerilor legate de securitate ale cetățenilor;

79. ia act de faptul că, la 15 decembrie 2015, Comisia a prezentat o propunere de revizuire specifică a Codului frontierei Schengen, propunând introducerea controalelor sistematice ale tuturor resortisanților Uniunii (nu doar ale resortisanților țărilor terțe) prin consultarea bazelor de date relevante la frontierele externe ale spațiului Schengen;

80. consideră că spațiul Schengen reprezintă una dintre cele mai importante realizări pentru integrarea europeană; ia act de faptul că conflictul din Siria și alte conflicte din regiune au dus la sosirea în Uniune a unui număr record de refugiați și migranți, fapt care, la rândul său, a arătat că există deficiențe în unele zone ale frontierei externe ale Uniunii; este îngrijorat de faptul că, pentru a răspunde acestei situații, unele state membre au simțit nevoia de a-și închide frontierele interne sau de a introduce temporar controale la frontieră, punând astfel sub semnul întrebării buna funcționare a spațiului Schengen;

Punctele de acces (hotspots)

81. reamintește că, potrivit abordării de tip „puncte de acces (hotspots)” prevăzute de Comisie în Agenda sa europeană privind migrația, Agenția pentru frontiere, EASO, Europol și Eurojust trebuie să ofere asistență operațională statelor membre în conformitate cu mandatele lor respective;

82. evidențiază, în acest sens, că agențiile Uniunii au nevoie de resursele necesare pentru a-și putea îndeplini sarcinile care le-au fost atribuite; insistă ca agențiile Uniunii și statele membre să informeze pe deplin Parlamentul cu privire la activitatea desfășurată la punctele de acces;

83. ia act de faptul că ambele decizii de transfer prevăd oferirea de sprijin operațional Italiei și Greciei în punctele de acces, pentru a tria migranții încă de la sosirea lor; pentru a înregistra cererile lor de protecție internațională, a oferi informații solicitanților privind transferul, a organiza operațiunile de returnare pentru cei care nu au solicitat protecție internațională și care altfel nu au dreptul de a rămâne sau pentru cei cărora li s-a refuzat cererea, precum și pentru a facilita toate demersurile legate de procedura de transfer;

84. solicită ca punctele de acces să fie înființate cât mai curând, pentru a oferi o asistență operațională concretă acestor state membre; solicită acordarea de sprijin și resurse tehnice și financiare statelor membre în care migranții ajung inițial, cum ar fi Italia și Grecia, pentru a asigura înregistrarea și trimiterea către autoritățile competente în mod rapid și eficient a tuturor migranților care ajung în Uniune, respectându-li-se pe deplin drepturile fundamentale; consideră că un sprijin rapid și eficient din partea Uniunii pentru statele membre și acceptarea acestui sprijin sunt importante pentru încrederea reciprocă;

Marți, 12 aprilie 2016

85. recunoaște că unul dintre principalele obiective ale acestor puncte de acces este acela de a permite Uniunii să acorde rapid protecție și asistență umanitară celor care au nevoie; evidențiază că trebuie acordată o atenție deosebită pentru a se asigura că procesul de împărțire a migranților în diferite categorii în aceste puncte de acces se desfășoară cu respectarea deplină a drepturilor tuturor migranților; recunoaște totuși că identificarea corespunzătoare a solicitanților de protecție internațională în punctul de intrare în Uniune ar trebui să faciliteze funcționarea globală a unui SECA reformat;

Dreptul penal în materie de migrație

86. ia act de faptul că, în Planul său de acțiune împotriva introducerii ilegale de migranți, Comisia declară că are în vedere o revizuire a Directivei 2004/81/CE a Consiliului privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au fost obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente;

87. consideră că o astfel de revizuire este necesară și ar trebui să se ia în considerare introducerea unui sistem care să permită victimelor traficului de persoane și introducerii ilegale de migranți să se exprime și să ajute în urmărirea penală efectivă a traficantilor și a celor care introduc în mod ilegal migranți, fără teama de a fi urmăriți penal ei înșiși;

88. ia act de faptul că Comisia are în vedere o revizuire a Directivei 2002/90/CE a Consiliului de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate; consideră că nicio persoană care oferă diferite forme de asistență umanitară celor care au nevoie de aceasta nu ar trebui incriminată și că dreptul UE ar trebui să reflecte acest principiu;

89. subliniază că un alt pas crucial în vederea dezmembrării rețelelor infracționale de introducere ilegală a migranților și de trafic este acordarea de prioritate investigațiilor financiare, deoarece identificarea și confiscarea profiturilor acestor rețele infracționale sunt esențiale dacă se dorește slăbirea și, în cele din urmă, dezmembrarea lor; solicită, în aceste sens, statelor membre să transpună imediat și în mod eficace cea de-a patra Directivă în domeniul combaterii spălării banilor;

90. reamintește că, pentru a garanta că anchetele penale se desfășoară în mod eficace, formarea personalului este esențială, astfel încât cei implicați să înțeleagă pe deplin fenomenul pe care încearcă să îl contracareze și să fie capabili să îl recunoască dintr-un stadiu incipient;

Cooperarea cu țările terțe

91. evidențiază că pilonul privind azilul și protecția internațională din cadrul abordării globale în materie de migrație și mobilitate (AGMM) ar trebui dezvoltat în continuare, implicând în mai mare măsură țările terțe; ia act de faptul că acțiunile actuale din acest domeniu, desfășurate în cadrul programelor de protecție regionale (PPR) sau al programelor regionale de dezvoltare și protecție (PRDP), se axează pe consolidarea capacității în vederea combaterii rețelelor infracționale de introducere ilegală a migranților și de trafic de persoane din țările terțe de origine și de tranzit; ia act, în același timp, de faptul că componenta de relocare a acestor programe este în continuare slabă; consideră că eforturile de consolidare a capacității și activitățile de relocare ar trebui intensificate și desfășurate împreună cu țările terțe care adăpostesc populații de refugiați importanți;

92. recunoaște că instrumentul de bază care stabilește obiectivele politicilor externe ale Uniunii în materie de migrație, azil și frontiere este AGMM; ia act de diferitele instrumente pe care acest dispozitiv le include, printre care dialogurile regionale și bilaterale, parteneriatele pentru mobilitate, agendele comune pentru migrație și mobilitate, acordurile de readmisie, acordurile de facilitare a eliberării vizelor, acordurile de exonerare de obligația de a deține viză, PPR și PRDP;

Marti, 12 aprilie 2016

93. înțelege că dimensiunea externă ar trebui să se axeze pe cooperarea cu țările terțe în vederea combaterii cauzelor profunde ale fluxurilor neregulate către Europa și a abordării lor; înțelege că parteneriatele și cooperarea cu țările-cheie de origine, de tranzit și de destinație ar trebui fie în continuare un element esențial, de exemplu prin procesele de la Khartoum și Rabat, dialogul Africa-UE în materie de migrație și mobilitate, procesul de la Budapesta și procesul de la Praga;

94. evidențiază faptul că Uniunea și statele sale membre trebuie să fie selective în sprijinul acordat agențiilor de aplicare a legii din țările terțe, ținând seama de faptul că s-au înregistrat cazuri în care aceste agenții au încălcat drepturile omului în cazul migraților;

95. recomandă ca cooperarea cu țările terțe să implice evaluarea sistemelor de azil ale acestor țări, sprijinul acordat refugiaților și capacitatea și voința lor de a combate traficul de persoane și introducerea ilegală de migrați în și prin aceste țări;

96. invită Uniunea să ajute țările terțe să își dezvolte sistemele de azil și strategiile de integrare pentru a le permite resortisanților țărilor terțe care au nevoie de protecție internațională să solicite această protecție în țările respective; consideră că Uniunea trebuie să adopte o abordare avantajoasă pentru toate părțile implicate în ceea ce privește cooperarea cu țările terțe, și anume o abordare care să aducă rezultate pozitive pentru Uniune, pentru țara terță implicată și pentru refugiații și migrații din țara terță respectivă;

97. reamintește că Uniunea și-a intensificat cooperarea externă cu țările terțe în materie de migrație și azil, pentru a răspunde în mod adecvat la actuala criză a refugiaților și a lansat noi inițiative de cooperare, cum ar fi Planul comun de acțiune UE-Turcia; subliniază, în acest sens, necesitatea ca toate părțile să își îndeplinească angajamentele care decurg din planul comun de acțiune, inclusiv să abordeze cauzele profunde care au determinat aflulul masiv de resortisanți sirieni și să intensifice cooperarea pentru sprijinirea sirienilor aflați sub protecție temporară și a comunităților-gazdă din Turcia, precum și necesitatea ca Turcia să își îndeplinească angajamentele de a împiedica fluxurile de migrație neregulată de pe teritoriul său către Uniune;

Campaniile de sensibilizare

98. evidențiază faptul că numeroase persoane introduse ilegal sunt conștiente într-o anumită măsură de riscurile cu care se vor confrunta dacă întreprind o călătorie potențial periculoasă către Europa, dar decid totuși să facă acest lucru, întrucât consideră că aceste riscuri sunt mai scăzute decât cele cu care s-ar confrunta dacă nu ar migra;

99. salută faptul că Planul de acțiune împotriva introducerii ilegale de migrați leagă lansarea unor noi campanii de sensibilizare de evaluarea celor existente; recomandă ca orice astfel de campanii să includă informații cu privire la criteriile utilizate pentru stabilirea statutului de protecție în Uniune, deoarece aceste informații i-ar putea convinge pe unii migrați, care riscă să pornească într-o călătorie periculoasă doar pentru a fi returnați dacă nu li se acordă protecție, să nu întreprindă călătoria;

Abordarea cauzelor profunde

100. reafirmă că Uniunea trebuie să adopte o strategie pe termen lung pentru a contribui la contracararea factorilor care incită la migrație în țările terțe (conflictele, persecuția, purificarea etnică, violența generalizată sau alți factori, cum ar fi sărăcia extremă, schimbările climatice sau catastrofele naturale), care îi determină pe oameni să apeleze la rețelele infracționale de introducere ilegală a migraților, întrucât ei văd în acestea singura lor șansă de a ajunge în Uniune;

101. reamintește că Raportorul special al ONU pentru drepturile omului în cazul migraților a solicitat, de asemenea, Uniunii să deschidă canale legale de migrație, care să le permită migraților să utilizeze canale oficiale de intrare și de ieșire, în loc să fie nevoiți să recurgă la rețele infracționale de introducere ilegală a migraților;

102. evidențiază faptul că creșterea recentă a aflulului de refugiați în Uniune a demonstrat că recurgerea doar la măsuri preventive nu este suficientă pentru a gestiona fenomenul migratoriu actual;

Marți, 12 aprilie 2016

103. înțelege că, pe termen lung, este necesar un impuls mai puternic pentru a soluționa aspectele geopolitice care afectează cauzele profunde ale migrației, deoarece războaiele, sărăcia, corupția, foametea și lipsa oportunităților îi vor sili în continuare pe oameni să fugă în Europa, dacă Uniunea nu va analiza modul în care poate contribui la reconstrucția acestor țări; evidențiază că acest lucru înseamnă că Comisia și statele membre trebuie să ofere banii necesari pentru a contribui la consolidarea capacității în țările terțe, de exemplu prin facilitarea investițiilor și a educației, consolidarea și punerea în practică a sistemelor de azil, ajutorul pentru o mai bună gestionare a frontierelor și consolidarea sistemelor juridice și judiciare din aceste țări;

Finanțarea destinată țărilor terțe

104. ia act de faptul că principalul instrument de finanțare destinat finanțării țărilor terțe este Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD), care include singura finanțare tematică globală a Uniunii pentru migrație din cadrul Programului privind bunurile publice și provocările globale, care este administrat de Direcția Generală (DG) Cooperare Internațională și Dezvoltare (DEVCO); ia act, de asemenea, de faptul că, așa cum se întâmplă cu fondurile alocate direct statelor membre, în administrarea ICD sunt implicate și alte DG-uri ale Comisiei și organe ale Uniunii, astfel încât asistența Uniunii pentru țările învecinate este acordată de DG Vecinătate și Negocieri privind Extinderea prin intermediul Instrumentului de asistență pentru preaderare, ajutorul umanitar este acordat de DG Ajutor Umanitar și Protecție Civilă („ECHO”), iar Serviciul European de Acțiune Externă („SEAE”) administrează instrumentul care contribuie la stabilitate și pace; reamintește că, întrucât cele două fonduri gestionate de DG Migrație și Afaceri Interne (HOME) – FAMİ și FSI – au și o dimensiune externă, acest lucru înseamnă că pe scena finanțării externe intervine o nouă parte interesată;

105. salută înființarea recentă a Fondului fiduciar de urgență pentru Africa și acordarea unui buget de 1,8 miliarde EUR acestuia, fiind adăugat astfel un element suplimentar la finanțarea țărilor terțe; invită statele membre să contribuie în continuare la acest fond;

106. recomandă ca, în conformitate cu AGMM, cei patru piloni tematici care abordează (i) migrația și mobilitatea legale, (ii) migrația neregulamentară și traficul de ființe umane, (iii) protecția internațională și (iv) impactul migrației asupra dezvoltării ar trebui să aibă aceeași importanță în cadrul politicii externe și al finanțării Uniunii;

Transparența finanțării

107. ia act de faptul că politica UE în materie de migrație este implementată prin diferite instrumente de politică, fiecare dintre acestea având obiective proprii, care nu sunt în mod necesar corelate, iar coordonarea finanțării la nivelul numeroșilor actori implicați este insuficientă; evidențiază faptul că fragmentarea liniilor bugetare și a responsabilităților creează o structură managerială care ar putea îngreuna oferirea unei priviri de ansamblu cuprinzătoare asupra modului în care sunt alocate și, în final, utilizate diferitele fonduri disponibile; evidențiază, de asemenea, faptul că o astfel de fragmentare îngreunează cuantificarea sumei totale cheltuite de Uniune pentru politica în domeniul migrației;

108. consideră că trebuie oferită o astfel de privire de ansamblu cuprinzătoare asupra finanțării Uniunii în materie de migrație, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii, deoarece lipsa unei astfel de priviri de ansamblu reprezintă un obstacol clar în calea transparenței și a unui proces solid de elaborare a politicilor; ia act, în acest sens, de faptul că o opțiune posibilă ar putea fi crearea unui site de internet care să includă o bază de date cu toate proiectele finanțate de Uniune în domeniul politicii migratorii; subliniază că nevoia de transparență se aplică și în cazul liniilor bugetare, pentru a asigura finanțarea corespunzătoare a tuturor obiectivelor politicii migratorii a Uniunii;

109. reamintește că impactul pozitiv al fondurilor UE în materie de migrație se bazează pe procese la nivel național și la nivelul Uniunii pentru a asigura transparența, monitorizarea eficientă și asumarea răspunderii și consideră că ar trebui să se acorde atenție modului în care monitorizarea și evaluarea pot deveni procese permanente și nu doar procese ex-post și că rolul Curții de Conturi ar trebui consolidat în acest sens; ia act de faptul că ar trebui stabiliți indicatori calitativi și cantitativi comparabili pentru a măsura impactul fondurilor UE și a contribui la evaluarea gradului în care aceste fonduri și-au atins obiectivele;

Marti, 12 aprilie 2016

Finanțarea suplimentară pentru migrație

110. salută punerea la dispoziție a unei finanțări suplimentare în cadrul bugetului Uniunii pentru 2016, pentru a începe abordarea fenomenului migratoriu actual; evidențiază faptul că cea mai mare parte a acestei noi finanțări reprezintă finanțare care face parte din cadrul financiar multianual (CFM) 2014-2020 și care a fost devansată, ceea ce înseamnă că Uniunea cheltuie astăzi ceea ce ar fi trebuit să cheltuie mâine;

111. este de acord că, deși propunerile bugetare făcute recent și finanțarea suplimentară prevăzută în bugetul Uniunii pentru 2016, inclusiv utilizarea instrumentului de flexibilitate, ar trebui salutate, finanțarea pe termen mediu și lung rămâne un motiv de preocupare; este preocupat de faptul că majorarea sumelor propuse pentru liniile bugetare în cadrul FAMI pe 2016 nu a fost însoțită de o propunere de revizuire a resurselor globale disponibile pentru acest fond pentru perioada de finanțare 2014-2020; înțelege că, dacă nu se schimbă nimic, rezultatul va fi acela că finanțarea în cadrul FAMI se va epuiza cu mult înainte de 2020;

112. încurajează statele membre să fructifice pe deplin posibilitățile oferite de fonduri care nu sunt legate direct de politica în materie de migrație, dar care pot fi utilizate pentru finanțarea unor acțiuni în acest domeniu (de exemplu, acțiuni de integrare), cum ar fi cele disponibile în cadrul Fondului social european, al Fondului de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane, al programului Orizont 2020, al Fondului european de dezvoltare regională și al programului „Drepturi și cetățenie”;

113. recomandă ca, în cadrul revizuirii CFM programate pentru sfârșitul anului 2016, să fie puse la dispoziție resurse suplimentare substanțiale în cadrul bugetului Uniunii, la rubrica 3, Cetățenie, libertate, securitate și justiție, astfel încât să fie disponibilă o finanțare adecvată în raport cu tendințele migrației și cu necesitățile financiare aferente pentru politicile UE și ale statelor membre în materie de azil, migrație și integrare;

Implicarea societății civile

114. evidențiază că asigurarea finanțării operaționale constituie o provocare esențială pentru ONG-uri, deoarece, în cea mai mare parte, finanțarea este legată de proiecte; afirmă că inițiativele voluntarilor și cele ale societății civile care vizează acordarea de asistență migraților ar trebui să fie promovate și, atunci când este cazul, finanțate de Comisie și statele membre; invită statele membre și Comisia să încerce, atunci când este cazul și este posibil, să finanțeze proiecte gestionate de organizațiile societății civile care activează în domeniile migrației, integrării și azilului;

115. reiterează faptul că trebuie asigurată implicarea societății civile în elaborarea acțiunilor Uniunii și a programelor naționale, în conformitate cu principiul parteneriatului, așa cum este prevăzut în FAMI; propune să fie luată în considerare, la nivelul Uniunii, consultarea regulată între Comisie și organizațiile relevante ale societății civile care își desfășoară activitatea în domeniul migrației, azilului și integrării;

Tendențele demografice

116. ia act de faptul că, înainte de afluxul crescut de migrați în Uniune din 2015, potrivit unui studiu al OCDE și al Comisiei din 2014, populația de vârstă activă (15-64 de ani) din Uniune va scădea cu 7,5 milioane între 2013 și 2020 și, dacă migrația netă ar fi exclusă din proiecții, scăderea ar fi chiar și mai accentuată, deoarece ar însemna o reducere a populației de vârstă activă cu 11,7 milioane;

117. evidențiază totuși că, în noiembrie 2015, rata șomajului în rândul tinerilor în toate statele membre era de 20 %;

118. ia act, de asemenea, de faptul că, conform proiecțiilor recente ale Eurostat, ponderea persoanelor cu vârsta de 65 de ani sau mai mare, în comparație cu cea a persoanelor cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani, va crește de la 27,5 % la începutul lui 2013, la aproape 50 % până în 2050; ia act de faptul că acest lucru ar însemna o modificare a raportului actual de la patru persoane de vârstă activă pentru fiecare persoană cu vârsta de 65 de ani sau mai mult la doar două persoane de vârstă activă pentru fiecare persoană cu vârsta de 65 de ani sau mai mult;

Marți, 12 aprilie 2016

Migrația legală a forței de muncă

119. menționează că temeiul juridic pentru gestionarea migrației legale la nivelul Uniunii este stabilit la articolul 79 din TFUE;

120. înțelege că articolul 79 alineatul (5) rezervă în mod specific statelor membre dreptul de a stabili volumul admiterii pe teritoriul acestora a resortisanților unor țări terțe, provenind din țări terțe, în căutarea unui loc de muncă;

121. evidențiază faptul că Strategia Europa 2020 a identificat necesitatea unei politici cuprinzătoare în materie de migrație a forței de muncă și a unei mai bune integrări a migranților, pentru a se îndeplini obiectivele Uniunii în materie de creștere inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii;

122. ia act de faptul că actualul cadru legislativ al Uniunii care reglementează accesul resortisanților din țările terțe pe piața muncii din Uniune este destul de fragmentat, deoarece se axează pe categorii specifice de lucrători mai degrabă decât pe reglementarea, în general, a tuturor lucrătorilor migranți;

123. consideră că, pe termen lung, Uniunea va trebui să stabilească norme mai generale pentru a reglementa intrarea și șederea resortisanților din țările terțe care caută un loc de muncă în UE, pentru a umple lacunele identificate pe piața muncii din Uniune;

Necesitatea de a îmbunătăți datele

124. solicită o viziune cuprinzătoare asupra pieței muncii din Uniune, ca o condiție preliminară esențială pentru dezvoltarea politicilor în domeniul pieței muncii; evidențiază că este necesar să se dezvolte instrumente pentru o mai bună identificarea și anticipare a nevoilor prezente și viitoare ale pieței muncii din Uniune; sugerează, în acest sens, că instrumentele existente, cum ar fi cele dezvoltate de Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop) sau OCDE, ar putea fi îmbunătățite și chiar fuzionate cu statisticile internaționale privind oferta potențială de forță de muncă din țările terțe, pentru a oferi o imagine mai exactă asupra situației;

125. consideră că îmbunătățirea datelor și a instrumentelor de analiză a acestor date nu poate decât să îi ajute pe factorii de decizie politică să stabilească viitoarele politici în materie de migrație și că Uniunea și statele membre ar trebui să identifice lacunele de pe propriile piețe ale muncii, ceea ce ar contribui la ocuparea unor locuri de muncă care, altfel, ar rămâne vacante;

Exploatarea prin muncă

126. ia act de faptul că exploatarea prin muncă poate avea loc ca o consecință a traficului de persoane sau a introducerii ilegale de migranți, sau chiar în absența acestora, astfel încât, în unele state membre în care exploatarea nu este încadrată penal, cei care exploatează migranții în situație neregulamentară nu sunt trași la răspundere;

127. regretă faptul că riscul scăzut de identificare și/sau urmărire penală a angajatorilor care exploatează munca migranților în situație neregulamentară constituie un factor important al exploatării prin muncă, în special în sectoarele cele mai expuse acestui risc (agricultura, construcțiile, hotelurile și restaurantele, muncile casnice și serviciile de îngrijire); recomandă, pentru a rezolva această situație de impunitate, în primul rând, să se asigure incriminarea și pedepsirea corespunzătoare în temeiul dreptului național a tuturor cazurilor grave de exploatare prin muncă și, în al doilea rând, să se intensifice inspecțiile la locul de muncă în sectoarele vulnerabile;

128. ia act de faptul că, în prezent, multe state membre incriminează exploatarea prin muncă doar atunci când aceasta are loc ca o formă de trafic, ceea ce lasă o lacună importantă în toate cazurile în care exploatarea nu are ca scop traficul de persoane sau implicarea lor nu poate fi dovedită;

Marți, 12 aprilie 2016

129. reiterează faptul că procedurile speciale care facilitează depunerea plângerilor, prevăzute de Directiva 2009/52/CE de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală („Directiva privind sancțiunile împotriva angajatorilor”), ar trebui puse în aplicare pe deplin și aplicate corect; consideră că este necesară o protecție sporită a victimelor traficului și a migranților introduși ilegal în Uniune care cooperează și facilitează urmărirea penală a traficanților și/sau a persoanelor care introduc ilegal migranți; sugerează că, în plus, ar trebui sprijinită înființarea unei coaliții europene a întreprinderilor împotriva traficului de persoane, așa cum s-a propus în Strategia împotriva traficului de persoane din 2014, cu scopul de a dezvolta lanțuri de aprovizionare care nu implică traficul de persoane;

130. consideră că, în cele din urmă, toate eforturile de eradicare a exploatării prin muncă trebuie depuse dintr-o dublă perspectivă: o urmărire penală eficientă a angajatorilor abuzivi, alături de protecția victimelor acestui tip de exploatare;

Revizuirea cărții albastre

131. reamintește că, în Agenda privind migrația, Comisia și-a anunțat intenția de a revizui Directiva privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate („Directiva privind cartea albastră”), concentrându-se în special pe domeniul de aplicare (posibila includere a întreprinzătorilor care doresc să investească în Europa) și îmbunătățind normele privind mobilitatea în cadrul UE;

132. reiterează faptul că raportul Comisiei privind punerea în aplicare a Directivei actuale privind cartea albastră subliniază lacunele acesteia, inclusiv nivelul foarte limitat de armonizare determinat de competențele discreționare ample pe care aceasta le acordă statelor membre, în special dreptul statelor membre de a menține sisteme naționale paralele;

133. consideră, de asemenea, că este clar că directiva ar trebui să vizeze nu doar persoanele înalt calificate, ci și anumite ocupații care necesită calificări înalte, pentru care s-a dovedit că există un deficit al forței de muncă; consideră, în plus, că revizuirea cărții albastre ar trebui să fie ambițioasă și cu obiective specifice și că ar trebui să încerce să elimine inconsecvențele din actuala directivă, în special în ceea ce privește sistemele naționale paralele; recomandă să se aibă în vedere revizuirea domeniului de aplicare pentru a-i include pe resortisanții din țările terțe care ar putea contribui la acoperirea lacunelor identificate pe piețele muncii din Uniune;

o

o o

134. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, parlamentelor și guvernelor statelor membre și EASO, Frontex, Europol, Eurojust, FRA, eu-LISA, Consiliului Europei, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European.
